

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Landgericht Frankfurt am Main (Γερμανία) στις 9 Αυγούστου 2022 — ΡΑ κατά trendtours Touristik GmbH

(Υπόθεση C-529/22)

(2022/C 441/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Landgericht Frankfurt am Main

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγων και εκκαλών: ΡΑ

Εναγομένη και εφεσίβλητη: trendtours Touristik GmbH

Προδικαστικά ερωτήματα

- Έχει το άρθρο 12, παράγραφος 2, της οδηγίας (ΕΕ) 2015/2302⁽¹⁾, της 25ης Νοεμβρίου 2015, σχετικά με τα οργανωμένα ταξίδια και τους συνδεδεμένους ταξιδιωτικούς διακανονισμούς, η οποία τροποποιεί τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2006/2004 και την οδηγία 2011/83/ΕΕ και καταργεί την οδηγία 90/314/ΕΟΚ (στο εξής: οδηγία για τα οργανωμένα ταξίδια), την έννοια ότι προβλέπει, πέραν του δικαιώματος καταγγελίας που προβλέπεται στο άρθρο 12, παράγραφος 1, της οδηγίας για τα οργανωμένα ταξίδια, επιπλέον δικαίωμα καταγγελίας το οποίο παράγει έννομα αποτελέσματα μόνον εάν ο ταξιδιώτης επικαλεστεί, στη δήλωσή του περί καταγγελίας της σχετικής συμβάσεως, αναπόφευκτες και έκτακτες περιστάσεις στον τόπο προορισμού ή πολύ κοντά σε αυτόν, οι οποίες επηρεάζουν σημαντικά την εκτέλεση του πακέτου ή τη μεταφορά των επιβατών στον προορισμό;
- Έχει το άρθρο 12, παράγραφος 2, της οδηγίας για τα οργανωμένα ταξίδια την έννοια ότι η υποχρέωση καταβολής χρεώσεως καταγγελίας δεν εξαλείφεται όταν ο ταξιδιώτης δεν δηλώνει στην καταγγελία του κανέναν λόγο και δικαιολογεί την καταγγελία εκ των υστέρων επικαλούμενος αναπόφευκτες και έκτακτες περιστάσεις στον τόπο προορισμού ή πολύ κοντά σε αυτόν που επηρεάζουν σημαντικά την εκτέλεση του πακέτου ή τη μεταφορά των επιβατών στον προορισμό, οι οποίες μπορούσαν να προβλεφθούν κατά τον χρόνο της καταγγελίας ή ανακύπτουν κατά τον χρόνο του ταξιδιού;

⁽¹⁾ ΕΕ 2015, L 326, σ. 1.

Αναίρεση που άσκησαν στις 11 Αυγούστου 2022 οι Araceli García Fernández κ.λπ. κατά της απόφασης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τρίτο πενταμελές τμήμα) την 1η Ιουνίου 2022 στην υπόθεση T-523/17, Elevelé Invest Group κ.λπ. κατά Επιτροπής και ΕΣΕ

(Υπόθεση C-541/22 P)

(2022/C 441/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Ανααιρεσιόντες: Araceli García Fernández, Faustino González Parra, Fernando Luis Treviño de Las Cuevas, Juan Antonio Galán Alcázar, Lucía Palazuelo Vallejo-Nágera, Macon, SA, Marta Espejel García, Memphis Investments Ltd, Pedro Alcántara de la Herrán Matorras, Pedro José de Jesús Benito Trebbau López, Pedro Regalado Cuadrado Martínez, María Rosario Mari Juan Domingo (εκπρόσωποι: B.M. Cremades Román, J. López Useros, S. Cajal Martín και P. Marrodán Lázaro, δικηγόροι)

Λοιποί διάδικοι στην ανααιρετική διαδικασία: Elevelé Invest Group, SL, Antonio Bail Cajal, Carlos Sobrini Marín, Edificios 1326 de l'Hospitalet, SL, Juan José Homs Tapias, Anna María Torras Giro, Marbore 2000, SL, Tristán González del Valle, Ευρωπαϊκή Επιτροπή, Ενιαίο Συμβούλιο Εξυγίανσης (ΕΣΕ), Βασιλείο της Ισπανίας, Banco Santander, SA

Αιτήματα

Οι ανααιρεσιόντες ζητούν από το Δικαστήριο:

- (i) να κρίνει ασκηθείσα την αίτηση αναίρεσης, υποβληθέντα τα συνημμένα σε αυτήν έγγραφα και προβληθέντες τους περιλαμβανόμενους σε αυτήν ισχυρισμούς·

- (ii) σύμφωνα με το άρθρο 256 ΣΛΕΕ, το άρθρο 61 του Οργανισμού και το άρθρο 170 του Κανονισμού Διαδικασίας, να αποφανθεί ως εξής:
- (α) να αναιρέσει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου στο σύνολό της και, επικουρικώς, να την αναιρέσει εν μέρει, σύμφωνα με τα αιτήματα που διατυπώνονται στις παραγράφους III και IV της αιτήσεως αναίρεσεως·
 - (β) να δεχτεί τα αιτήματα της παραγράφου 219 της προσφυγής που ασκήθηκε πρωτοδικώς·
 - (γ) να καταδικάσει το ΕΣΕ και την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα της διαδικασίας ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης·
 - (δ) να καταδικάσει το ΕΣΕ και την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα της παρούσας διαδικασίας·
 - (ε) να ορίσει ότι όλα τα επιδικαζόμενα στους αναρρεσιόντες ποσά θα παράγουν αντισταθμιστικούς τόκους από τις 23 Μαΐου 2017 (ή, επικουρικώς, από τις 7 Ιουνίου 2017) μέχρι την ημερομηνία εκδόσεως της αποφάσεως και, ομοίως, τόκους υπερημερίας από την ημερομηνία της αποφάσεως, πλην των δικαστικών εξόδων της παρούσας διαδικασίας, τα οποία θα παράγουν μόνον τόκους υπερημερίας από την ημερομηνία εκδόσεως της αποφάσεως· και
- (στ) να επιδικάσει στους αναρρεσιόντες οποιαδήποτε άλλη πρόσθετη αποζημίωση κρίνει νομικώς εύλογη.

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

Οι αναρρεσιόντες αμφισβητούν στο σύνολό του το σκεπτικό και το διατακτικό της απόφασης του Γενικού Δικαστηρίου καθόσον η εν λόγω απόφαση ενέχει πολλαπλά σφάλματα κατά την εφαρμογή και ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης, πάσχει από ανεπαρκή και αντιφατική αιτιολογία, και ενέχει επίσης σφάλματα ως προς τον νομικό χαρακτηρισμό και τις έννομες συνέπειες των πραγματικών περιστατικών και την εκτίμηση των αποδεικτικών στοιχείων.

Στο πλαίσιο αυτό, προς στήριξη των αιτημάτων τους, οι αναρρεσιόντες προβάλλουν τέσσερις λόγους αναίρεσεως.

Με **τον πρώτο λόγο αναίρεσεως** οι αναρρεσιόντες προβάλλουν ότι το Γενικό Δικαστήριο έσφαλε κατά την ερμηνεία και εφαρμογή του άρθρου 18 του κανονισμού (ΕΕ) 806/2014⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Ιουνίου 2014, περί θεσπίσεως ενιαίων κανόνων και διαδικασίας για την εξυγίανση πιστωτικών ιδρυμάτων και ορισμένων επιχειρήσεων επενδύσεων στο πλαίσιο ενός Ενιαίου Μηχανισμού Εξυγίανσης και ενός Ενιαίου Ταμείου Εξυγίανσης (στο εξής: κανονισμός ΕΜΕ).

Με το πρώτο σκέλος του πρώτου λόγου αναίρεσεως, οι αναρρεσιόντες προβάλλουν πλάνη κατά την ερμηνεία και εφαρμογή του άρθρου 18, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού ΕΜΕ σχετικά με την ανάγκη παροχής στήριξης της ρευστότητας, την παράβαση της υποχρέωσης εμπιστευτικότητας καθώς και πλάνη κατά την ερμηνεία της αρχής της χρηστής διοικήσεως. Με το δεύτερο σκέλος του πρώτου λόγου αναίρεσεως, οι αναρρεσιόντες προβάλλουν ανεπαρκή αιτιολογία και εσφαλμένη ερμηνεία του άρθρου 18, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού ΕΜΕ. Στο πλαίσιο αυτό, προκύπτει ότι η Banco Popular Español (στο εξής: BPE) δεν ήταν αφερέγγυα και ότι το ΕΣΕ είχε στη διάθεσή του λιγότερο επαχθείς εναλλακτικές λύσεις. Με το τρίτο σκέλος του πρώτου λόγου αναίρεσεως, οι αναρρεσιόντες υποστηρίζουν ότι το Γενικό Δικαστήριο ερμήνευσε και εφάρμοσε εσφαλμένα το άρθρο 18, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού ΕΜΕ.

Όσον αφορά **τον δεύτερο λόγο αναίρεσεως**, οι αναρρεσιόντες προβάλλουν ότι το Γενικό Δικαστήριο ερμήνευσε και εφάρμοσε εσφαλμένα το άρθρο 20 του κανονισμού ΕΜΕ. Στο πλαίσιο αυτό, οι αναρρεσιόντες επικαλούνται σφάλματα κατά την ερμηνεία και εφαρμογή του άρθρου 20, παράγραφοι 1, 5, 7, 9, 10 και 11 του κανονισμού ΕΜΕ. Επιπλέον, με το πέμπτο σκέλος του δεύτερου λόγου αναίρεσεως, οι αναρρεσιόντες υποστηρίζουν ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη κατά την ερμηνεία και εφαρμογή του δικαιώματος πρόσβασης στον φάκελο της διαδικασίας απαλλοτρίωσης, καθόσον η συλλογιστική του προσκρούει στις διατάξεις της ΣΛΕΕ και του πρόσθετου πρωτοκόλλου της ΕΣΔΑ. Με το έκτο σκέλος του δεύτερου λόγου αναίρεσεως, οι αναρρεσιόντες προβάλλουν πρόδηλη πλάνη περί το δίκαιο ως προς την εκτίμηση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως.

Ο τρίτος λόγος αναίρεσεως βασίζεται στην αξίωση αποζημίωσης που συνδέεται με την ακύρωση των προσβαλλόμενων αποφάσεων με επιβεβαίωση των αποτελεσμάτων τους.

Όσον αφορά τον τέταρτο λόγο αναιρέσεως, οι αναιρεσιόντες θεωρούν ότι το Γενικό Δικαστήριο ερμήνευσε και εφάρμοσε εσφαλμένα τον κανονισμό ΕΜΕ όσον αφορά την αξίωση εξωσυμβατικής ευθύνης, ανεξάρτητα από το αίτημα ακύρωσης. Στο πρώτο σκέλος του τέταρτου λόγου αναιρέσεως αναλύεται πώς το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη κατά την ερμηνεία και εφαρμογή της αιτιολογικής σκέψης 116, των άρθρων 88 και 91 του κανονισμού ΕΜΕ και του άρθρου 339 ΣΛΕΕ εφαρμόζοντας ένα πρότυπο προστασίας πολύ χαμηλότερο από εκείνο που έχει θεσπίσει η Ένωση όσον αφορά την εξυγίανση τραπεζών. Παράλληλα, προβάλλεται εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή του κανονισμού ΕΜΕ κατά παράβαση του καθήκοντος επιμέλειας. Τέλος, με το δεύτερο σκέλος του τέταρτου λόγου αναιρέσεως προβάλλεται πλάνη κατά την ερμηνεία και εφαρμογή του άρθρου 20, παράγραφος 15 και του άρθρου 20, παράγραφος 16, του κανονισμού ΕΜΕ, καθώς και έλλειψη αιτιολογημένης απάντησης.

(¹) ΕΕ 2014, L 225, σ. 1

Αναίρεση που άσκησε στις 16 Αυγούστου 2022 το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (δεύτερο πενταμελές τμήμα) στις 8 Ιουνίου 2022 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-363/19 και T-456/19, Ηνωμένο Βασίλειο και ITV κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-555/22 P)

(2022/C 441/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναιρεσιόν: Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας (εκπρόσωποι: L. Baxter, P. Baker, QC, και T. Johnston, barrister)

Λοιποί διάδικοι στην αναιρετική διαδικασία: Ευρωπαϊκή Επιτροπή, ITV plc, LSEGH (Luxembourg) Ltd, London Stock Exchange Group Holdings (Italy) Ltd

Αιτήματα

Το αναιρεσιόν ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ανατρέψει στο σύνολό της την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση και να δεχθεί τα αιτήματα που υπέβαλε το Ηνωμένο Βασίλειο ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου,
- επικουρικώς, να ανατρέψει στο σύνολό της την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση και να αναπέμψει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο για οριστική εκδίκαση, και
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα της παρούσας αναιρέσεως και στα δικαστικά έξοδα της διαδικασίας ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αιτήσεως αναιρέσεως, το αναιρεσιόν προβάλλει πέντε λόγους αναιρέσεως:

Πρώτον, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο και/ή παραβίασε το δίκαιο της Ένωσης, διότι παραμόρφωσε τα πραγματικά περιστατικά και προέβη σε εσφαλμένο νομικά χαρακτηρισμό τους, καθόσον κατέληξε στο συμπέρασμα ότι το σύστημα αναφοράς ήταν η νομοθεσία του Ηνωμένου Βασιλείου για τις CFC (ελεγχόμενες αλλοδαπές επιχειρήσεις).

Δεύτερον, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κρίνοντας ότι η νομοθεσία του Ηνωμένου Βασιλείου για τις CFC παρέχει σε αυτές πλεονέκτημα. Η εν λόγω πλάνη περί το δίκαιο προέκυψε από την παραμόρφωση και τους εσφαλμένους χαρακτηρισμούς των πραγματικών περιστατικών σε σχέση με τον ρόλο των καθηκόντων των σημειώντων στελεχών (στο εξής: SPF) στη νομοθεσία του Ηνωμένου Βασιλείου για τις CFC και τη σχέση μεταξύ των κεφαλαίων 5 και 9.

Τρίτον, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κατά την εκτίμηση του σκοπού και της επιλεκτικότητας της βρετανικής νομοθεσίας για τις CFC. Η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση περιέχει επανειλημμένες παραμορφώσεις και/ή πρόδηλα σφάλματα κατανόησης όσον αφορά τον ρόλο των SPF στη νομοθεσία του Ηνωμένου Βασιλείου για τις CFC και την αλληλεπίδραση μεταξύ των κεφαλαίων 5 και 9 αυτής. Το Γενικό Δικαστήριο παρέλειψε επίσης να καταγράψει ή να εξετάσει βασικά στοιχεία του ισχυρισμού του Ηνωμένου Βασιλείου, κατά παράβαση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως.